

ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

1 / 2010

Postní dobu otvírá Popeleční středa, čas, kdy přijímáme popel na čelo. Někteří lidé ten den nazývají „Škaredá středa“. Upřímně řečeno, ze začátku se mně ten název vůbec nelíbil. Myslel jsem si: Dostaneme trošku popela na čelo a hned si stěžujeme, že škaredě vypadáme, musíme se postit a už je z toho škaredý den.

K některým tradicím člověk musí dospět a pochopit.

Dnes už vím, že „Škaredá“ je pro Popeleční středu ten nejlepší možný název a že není nadějnější období než je postní doba!

Středa sama o sobě není škaredá, to jen naši otcové dobře věděli, že vstupujeme do postní doby s našimi HŘÍCHY a ty jsou doopravdy ŠKAREDÉ!!!

A tak zde na začátku máme popel jako symbol hříchu a výzva k obrácení a na Vigilii velikonoční přijímáme koupel znovuzrození skrze pokropení a ponoření do studnice vody živé, kterou nám otevřel Ježíš svou smrtí a zmrtvýchvstáním!

Hele bratře, sestro! Můžeš se neradovat z postní doby? Je to čas naděje a obnovy!

I kdybych byl ten největší hříšník, Ježíš mi odpustí!!!

Přeji Vám spoustu času na přemýšlení o svém životě, přeji Vám, abyste se netrápili minulostí a měli hodně radosti ze života. Náš život, třebaže se na začátku postu může zdát škaredý, může jistě být krásný.

Prožijme tento čas na modlitbě i rozjímání o umučení Krista.

Nebojme se odevzdat Pánu ve zpovědi všechny problémy a hříchy, očistit svou duši.

Když nemáš odvahu jít do zpovědnice, tak si zavolej kněze a jistě najdeme vhodné prostředí ke svátosti smíření. Hlavně se v tomto období vyzpovídejme, ať náš život není Škaredý...

Váš P. Jacek

Život ve farnosti

17.2. Popeleční středa

mše sv. v 7 a v 18 hod

19.3. Slavnost sv. Josefa

mše sv. v 18 hod.

25.3. Slavnost Zvěstování Páně

mše sv. v 7 a 18 hod.

před večerní mší sv. se pomodlíme křížovou cestu za nenarozené děti

28.3. Květná neděle

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10.00 hod.

Mše svatá za nemocné

15. března v 18 hod.

Mše svaté za zemřelé

27. února, 27. března, v 7 hod.

Mše svatá na úmysly dárců

13. března, v 7 hod.

V uvedené dny bude připraven košík, do něhož můžete vložit na lístku svůj úmysl.

Pobožnost křížové cesty

vždy v pátek v 17.30 hod.
v neděli v 15.00 hod.

Po nedělní křížové cestě bude vždy následovat program ve farní herně.

Křížová cesta na Medlánecký kopec

- se koná v pátek 26. 3., sraz ve 21 hod.
v Medláncích u kříže na konci Turistické ulice. Svíčky s sebou!

Postní duchovní obnova

- proběhne v našem kostele a povede ji o. Pavel Kafka z farnosti Hustopeče. Termín konání bude včas oznámen.

Svátost smíření

Do pátku 19. 3. vždy půl hodiny před začátkem bohoslužby a také během nedělních křížových cest.

23. 3. úterý	16.00 - 19.00
	<i>více zpovědníků</i>
25. 3. čtvrtek	16.00 - 17.30
26. 3. pátek	16.00 - 18.00
27. 3. sobota	po mši svaté
29. 3. pondělí	16.00 - 18.00
	<i>dle potřeby i po mši svaté</i>
30. 3. úterý	16.00 - 18.00
31. 3. středa	16.00 - 18.00

Využijte prosím tyto příležitosti, od Zeleňého čtvrtku se už zpovídat nebude, pouze po individuální domluvě.

Liturgie Svatého týdne

29. 3. pondělí Svatého týdne
v 18 hod. mše svatá

31. 3. středa Svatého týdne
v 18 hod. dětská mše sv.

1. 4. Zelený čtvrtek
v 18 hod. mše svatá
na památku Poslední večeře Páně
21 - 23 hod. adorace u „Božího hrobu“

2. 4. Velký pátek
v 15 hod. křížová cesta zejména
pro děti a mládež,
v 18 hod. obřady Velkého pátku

3. 4. Bílá sobota
od 9 hod. adorace
u „Božího hrobu“

Velikonoční vigilie

ve 21.00 hod.

4. 4. Neděle

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Hod Boží velikonoční

mše sv. v 7.15, 8.30 a 10.00, při všech bohoslužbách se budou žehnat pokrmy.

5. 4. Pondělí velikonoční
mše sv. v 7.15 a 9.00

V naší farnosti probíhá

Příprava na 1. sv. přijímání dětí

- vždy ve středu po mši svaté.

Snídaně na faře

- každý druhý čtvrtek po mši svaté.

Katecheze pro dospělé

- každý třetí pátek v měsíci po mši svaté (19.2., 19. 3.)

Misijní klubko dětí

- jednou za měsíc ve středu, ve farní herně (sledujte ohlášky).

Diecézní akce

Postní duchovní obnova

Duchovní centrum sv. Františka z Pauly na Vranově u Brna pořádá Postní duchovní obnovu pro všechny pod vedením Ladislava Kince, stálého jáhna brněnské diecéze.

Obnova začíná v pátek 26.2. v 18 hod, ukončena bude v neděli 28.2.

Víkend pro podnikatele

Motto: "Uspořádej si svůj duchovní svět" aneb "jak vnést řád do uspěchaného života".

Duchovní centrum sv. Františka z Pauly na Vranově u Brna pořádá pro vedoucí firem a společností, ale i pro ty, kteří pracují s lidmi na zodpovědných pozicích, duchovní obnovu. Přijďte si odpočinout a načerpat novou silou skrze samotu, modlitbu, studium, půst, odpuštění...

Obnovou provází R.D. Ing. Mgr. Pavel Konzbul, Dr. - spirituál Biskupského gymnázia v Brně.

Obnova začíná v pátek 26. března v 18 hod, ukončena bude v neděli 28. března.

Podrobné informace k oběma akcím na tel. 541 239 264 nebo na stránkách www.dc-vranov.katolik.cz.

Setkání mládeže s o. biskupem

- se koná v sobotu 27. 3. na Petrově.

Missa chrismatis

- mše svatá se svěcením olejů, při níž kněží obnovují před otcem biskupem své kněžské závazky.

Koná se na Zelený čtvrtek 1. 4. v 9.00 v katedrále na Petrově.

Farní charita

Vánoční sbírka na Likvidaci lepry probíhala od 24.12. 2009 do 11.1. 2010 a dosáhla výše 2918 Kč. Všem dárcům děkujeme.

Přehled hospodaření FCH za rok 2009

Hotovost k 1.1.2009 26 596 Kč

Příjmy:

Sbírka na „LL“ 5 293 Kč

Sbírky do pokladničky FCH 22 572 Kč

Výdaje:

Likvidace lepry 5 326 Kč

Příze na obvazy 7 479 Kč

Adopce na dálku 20 799 Kč

Hotovost k 1.1.2010 20857 Kč

Marta Ocetková

Bilance farnosti za rok 2009

Duchovní bilance

- bylo uděleno 64 křtů (33 chlapců, 31 děvčat)
- první sv. přijímání přijalo 22 dětí (12 chlapců, 10 děvčat)
- svátost manželství uzavřelo 9 párů (v 5 případech byli oba katolíci, ve 4 byla jedna strana bez vyznání)
- rozloučili jsme se s 41 spoluobčany (23 pohřbů do země, 18 rozloučení před kremací)

Finanční bilance

Uzávěrka čísla byla tentokrát rychlejší než účetní programy, takže snad příště...

Postní almužna 2010

V postní době - od 17. února (Popeleční středa) do 4. dubna (Boží hod Velikonoční) - se uskutečnil v brněnské diecézi již druhý ročník akce nazvané Postní almužna.

Věřící si mohou v tuto dobu vyzvednout skládací papírové schránky – tzv. „postničky“ - k ukládání peněz (almužny), které svým sebezáporem ušetřili. Sběr schránek by se uskutečnil 11. dubna 2010 tedy v 2. neděli velikonoční.

Postní almužna je projevem dobrovolné osobní duchovní formace nikoli sbírka. Nenahrazuje dar, který dáváme pravidelně při každé bohoslužbě na potřeby církve. Úmysly postní almužny jsou pak uskutečněny prostřednictvím Charity, která je aktivní službou církve chudým a potřebným.

Postní almužna je návrat k starobylé postní praxi. K této staré tradici církve patřily sbírky pro chudé z toho, co si věřící sami odřekli. Postní almužna by měla být výrazem našeho odhodlání měnit sami sebe prostřednictvím pomoci druhým. V tomto způsobu prožívání postní doby je skrytý hluboký sociální rozměr křesťanské víry. Postní almužna nemá být prostředkem k „léčbě našeho špatného svědomí“, ale měla by být výsledkem snahy obohatit náš

dosavadní způsob života. Půst totiž obnovuje naše duchovní síly a umožňuje nám vnímat Krista skrze potřeby našich bližních v nouzi. Půst doplněný o almužnu také lépe umožňuje věřícím vcítit se do nouze, kterou mohou pociťovat lidé kolem nás.

V roce 2009 se akce poprvé uskutečnila na území brněnské diecéze a olomoucké arcidiecéze. Almúžna činila více než 3,4 miliony korun. Na území brněnské diecéze bylo díky tomu podpořeno více než 90 projektů ve prospěch lidí v nouzi.

zdroj: www.biskupstvi.cz

Tříkrálová sbírka

Počátkem ledna opět vyšli do ulic koledníci se zapečetěnými pokladničkami. Výsledky jste si mohli všichni přečíst na nástěnkách v kostele a tak zde místo nich přinášíme příběh jednoho z koledníků.

Tříkrálové procitnutí

Začátkem ledna vyrazíme do ulic naší městské části. Lidé jsou skvělí, vřele nás vítají a pokladnička charity se plní. Jak by ne, vždyť moji 3 králové jsou úžasní, mají okolo jednoho metru a krásná kukadla.

Následující pracovní den jsem ve městě a v hlavě se mi honí radost z toho, že vše je doslova požehnané. Zařizují pár povinností na různých místech: Pošta, divadlo, nákup... Při chůzi na Moravském náměstí potkávám mladého muže, který stojí bezradně nad ohromnou krabicí, kterou má přemístit o pár set metrů dál, a nemá auto. Nabízím mu pomoc a statečně kráčíme za častého přehmatávání rukou. Konečně jsme v cíli. Poděkování, popřání do nového roku a za okamžik sedám do tramvaje a jedu domů. Ale ouha, kde je moje kabela se dvěma kuřaty a sýrem na smažení? Někdo vstoupil radostně do roku 2010, má suroviny na tři vydatné obědy. Asi to tak mělo být, kdosi tento nákup potřeboval víc než naše rodina.

Srdce zůstává klidné, díky Pane za Tvoji štědrost.

A.D.

Všem koledníkům a dárčům patří velký dík. Pán Bůh zaplatí!

Představujeme...

Farní ekonomickou radu

Loni v listopadu proběhlo v naší farnosti ustavení nové ekonomické rady. Zvolení členové složili na konci církevního roku slib a složení rady je nyní následující:

o. Jacek Kruczek
S. Hrbková
K. Schmidtová
M. Staněk
J. Šíkula
M. Šimonovský

Nové farní radě přejeme do její práce hodně sil a pomoci od našeho Pána.

Farní ples

... viděno z baru

Farní ples je úspěšně za námi, jeho hodnocení nechám na jiných. Jaký byl ples pohledem obsluhy baru? Co všechno plesu samotnému předcházelo a co následovalo? Pokud vás to zajímá, můžete se směle vrhnout do čtení dalších řádků.

Prožíváme slunný podzim, když po nedělní mši svaté mluvím s Katkou - letošní farní ples bude 16. ledna. Zpozorním, neboť se jedná o velmi blízký termín narození našeho dalšího potomka. Snad to klapne, říkám si a Katce příslibuji kompletní zajištění baru. Jelikož jsme nachystali pár novinek, chci je Katce oznámit – takže další setkání a další debata. V prosinci svolává otec Jacek setkání na faře, kterého se účastní Katka, Benon a již zmiňovaný duchovní vůdce. Mne skolila viróza, ale snad to není problém – mé úkoly jsou dané. Následuje tvorba a vymýšlení ceníků, objednávka nápojů a pochutin. Kalkulujeme, počítáme, přemýšlíme nahlas – zvýšit ceny? Raději ne. Ale vždyť se zvedá sazba DPH a spotřební daň! Lidé budou remcat, už tak se zvyšuje vstupné. Proč chceme prodávat Plzeň za 30 Kč? Protože nákupní cena je 22 Kč! Dobíráme se ke společné-

mu konsenzu, blíží se poslední týden. Objeďnávka, telefony, maily – zda je vše tak, jak má být.

V pátek při přípravě sokolovny se dozvídám, že vína nebude 80 litrů, ale 100. To může být problém, říkám si, protože lahví je objednáno jen 72. No, snad to bude v pořádku.

Sobota ráno – závoz zboží, příprava ceníků, letáků, apod. Odpoledne ještě víno a pomalu jdeme na věc. Opuštím manželku a doufám, že „to“ na ni nepřijde zrovna v noci. Sraz v baru – 18 hodin, jdeme stáčet víno. Vše jde hladce, bar nachystán, ještě nezbytné občerstvení obsluhujících a jde se na věc – přicházejí první hosté.

Rulandské šedé jde opravdu na dračku, Dornfeldra se lidé bojí, příliš nejde. Obavy se naplnily, chybí sklo, zejména na Rulandské. Naštěstí někteří volí jinou alternativu, jiní po vysvětlení logistického problému chápou, jiní se naopak tváří, že obsluha baru je zkázou celé civilizace. Víno a jemně perlivá = 95 Kč, pětikoruna nazpět – v duchu se divím, proč, vždyť bylo dopředu avizováno, komu bude věnován případný zisk. Kolem 23. hodiny vrcholí největší nával. Dva bechery, gin s tonicem, jemně perlivou, chipsy... Ještěže máme kalkulačku. Nejsou drobné, není sklo. Vše se však zvládá, okamžik pochopení ze strany nejednoho návštěvníka je velikou vzpruhou. 95 Kč, pět zpátky do sta a opět a znovu... Uvedené sousloví se line celým večerem jak červená nit. Rulandské šedé došlo, je půlnoc, tombola, nával v baru opadá, lidé se však dobře baví.

Je konečně čas si trochu oddychnout, zavítat na sál a poklábosit s rodiči či jinými blízkými. Blíží se konec plesu, hostů ubývá, práce však naopak. Začíná nekonečný úklid sklenic ze sálu a jejich umývání. Sklenice, prázdné láhve, dokonce ty, které jsme neprodávali – ptám se sám sebe proč ti, co si je přinesli, je také neodnesli... Druhá hodina ranní pro některé znamená konečnou, pro nás pokyn provést inventu-

ru v baru, sepsání toho, co se prodalo, co se bude vracet – moment, musíme umýt ty sklenice. Je 3:45, balíme to, zbytek doděláme ráno... Ráno mše svatá, na ní známé tváře ze sobotní noci z baru, někteří mžourají, zívají, někteří ještě vyspávají. Po mši zpátky do sokolovny, naštěstí se některé ženy chopily umývání sklenic – oddechují si a pospíchám domů na oběd, odpoledne, večer. Ráno nesmím zaspát, je domluveno předání a převzetí zboží. Sněží, u sokolovny je po kotníky sněhu. Zboží je odvezeno, klíče předány. Jsme ve finále. Ještě provést závěrečné vyúčtování, zaplatit fakturu, peníze odevzdat Katce a je po všem – další ročník za námi...

Snad se lidé bavili, dobrý pocit převládá. Díky všem, kteří byli chápaví a shovívaví. Nejsme profíci. A co příští rok, ptám se... Současně myslím na Katku, na našeho hlavního guru. Musí toho mít dost, obzvláště když vše kolem plesu absolvovala ve stavu těhotném. Není čas předat pádlo někomu jinému? Hlásí se někdo?

Na samotný závěr bych chtěl velice poděkovat všem, kdo se na organizaci plesu jakkoli podíleli. Abych na někoho nezapomněl, omezím se jen na obsluhu baru – velký díky proto směřuje k mému bratroví Michalovi, bratrancovi Milanovi, Vaškovi Hadravovi a externí výpomoci z Vavřince – slečně Vendule, která se ukázala jako opravdový profík.

Ondřej Vít

KARA 2010

poprvé...

Letos proběhly už 10. jubilejní farní hory pořádané cestovní kancelář KAMA Tour (Kamča a Ota Schmidovi). I tentokrát se uskutečnily v krásných Krkonoších, v Roudnici na chatě Kara. V týdnu od 24. do 30. ledna se nás sjelo deset rodin z naší farnosti, abychom pobyt zahájili nedělním obědem (pravda, někteří trochu pozdním). A ve dvě hodiny už frčel vlek v těsné blízkosti chalupy, což je velké plus této lokality.

A co se dělo v průběhu dalších dnů? Po každé snídani se v devět pouštěl vlek, tak-

že jsme se pokoušeli co nejrychleji se nacpat do lyžáků a vyrazit na svah užívat si sněhu. Ti méně šťastní se mordovali na svahu nebo na vleku se svými špuntama a učili je lyžařskému umění. A ti nejšťastnější se věnovali svému dobře papajícímu kocenci nebo sjížděli na lopatě se špuntama celou sjezdovku (zde se budou asi názory různit ☺). Většina lyžovala a naši snowboardáci nás okouzlovali svými oblouky. Po dopolední lyžovačce následoval zaslužený oběd. Polévky většinou po čertech pepřovaté, ale další chod byl moc dobrý (až na ten dětský příděl). Ti šťastnější dojídali po svých dětech a nemuseli podstupovat přidavkovou frontu a leckdy odejít s prázdnou. Po obědě jsme se rozptýlili po chalupě: někdo na kafčo, Krakonoše 12° či tentokrát na horké jahody se šlehačkou, dětičky zatím důsledně plnily mražákový pult a účty narůstaly...

Od dvou hodin odpoledne se už tradičně pouštěl vlek, který obsluhovali dva stateční horalové a ochotně pomáhali začátečnickům nasedat na pomu. Vlek nás vozil do půl páté a pak hurá do pohodl-

ných papučů oddávat se různým příjemnostem jako pití domácích medicin nebo děláním profesionální manikúry či hraní karet, Carcassone, ping-pongu, stavění lega, autíčkování... a hlavně povídání si spolu navzájem, což bylo nejlepší. Náročnější sportovci průběžně vyřázeli schladit své lyžařské touhy na kvalitnější sjezdovky na Aldrově, Mísečkách nebo noční lyžování. Také běžkařských nadšenců nebylo málo, občas jsme se báli, že se nám už nevrátí pro nepřízeň počasí...

Lyžovačka byla zakončena velmi kvalitním závodem dětských jednotlivců, kdy si každé z děček počínalo skvěle. Vyhodnocení celého závodu tomu také odpovídalo: všechny děti odešly s fidorkovou medailí a diplomem na památku. Ani na marody a malé špunty nebylo zapomenuto. Na závěr jsme vzdali hold CK Kama Tour, protože

ač pojištěna proti úpadku, kdoví jestli příští rok pojedete do stejné destinace.

Počasi vyšlo pěkně, zažili jsem mrazy, sluníčko i pěkné sněžení, v závěru dokonce i kvalitně urolbovaný manšestr na sjezdovce, takže to byla radost jezdit. Moc mě potěšilo, jak nám omladina vydatně pomáhala s dětmi, muselo to pro ně být chvílka hodně náročné... díky!

Největší přínos celé akce vidím nejen ve sportovním vydovádění ,ale i v utužení vztahů... Člověk pak přijde v neděli na mši a lidi z farnosti jsou mu tak nějak bližší...

-MoNo-

...a podruhé

Letos již podesáté se některé rodiny z naší farnosti vydaly na hory. A už posedmé do Krkonoš, kde je horská chata Kara. Hned před chatou je vlek, kde se mnozí z nás učili lyžovat či jezdit na snowboardu. Prvních pár dní bylo na sjezdovce vidět kousky trávy, ale později parádně nasněžilo. Krásně se tam o nás starali a dobře vařili. Každý večer byl otevřen bar, kde se krásně povídalo. Někteří z nás se celý rok těšili na kulečník, který se hrával dlouho do noci. Myslím, že se tyto hory podařily a všichni si to užili. Tímto bych také chtěla poděkovat CK Kamatour za všechno, co pro nás udělala. Příští rok se budeme těšit!

Renča S.

Poutní místa slaví

Na letošek připadají významná výročí ve dvou blízkých mariánských poutních místech: ve Křtinách a Vranově u Brna.

Právě letos totiž uplyne 800 let od zjevení Panny Marie Křtinské a 770 let od zjevení Panny Marie Vranovské.

Při příležitosti prožívání jubilejního roku 800. výročí zjevení Panny Marie ve Křtinách uděluje brněnský biskup Vojtěch Cíkrle milost plnomocných odpustků pro poutní kostel Jména Panny Marie ve Křtinách, a to od 1. května do 21. listopadu 2010.

Rovněž při příležitosti prožívání jubilejního roku 770. výročí zjevení Panny Marie Vranovské uděluje otec biskup Vojtěch v roce 2010 milost plnomocných odpustků pro poutní kostel na Vranově u Brna, a to v první soboty v měsíci a během poutního období v září a říjnu roku 2010.

zdroj: www.biskupstvi.cz

Čertova brázda

Jednou jsem tu psal o výletě do Mostecké uhelné pánve, jaké to je, když s člověkem oře d'ábel. To je krajina obrácená vzhůru nohama. Loni o prázdninách jsem se jel ale podívat k Sázavskému klášteru, abych viděl, co tu vzniklo, když si člověk zapřáhl d'ábla. Výsledkem je úvoz hluboký až šest

a široký patnáct metrů, který spojil Chotouň, rodiště svatého Prokopa, se Sázavou, jeho působištěm. Žádné převrácení hromádek, ale jedna hluboká brázda, kterou svatý Prokop projel hned několikrát. Obracel se na louce, která se krásně jmenuje Votočnice, a skončil sklepnutím hlíny z pluhu u Chotouně. Tak vznikla mohyla zvaná Homola.

Zvláštní atmosféra tohoto místa ve mně vyvolala potřebu taky něco zorat, ale kde?

Mnohdy se člověk brání okolnímu světu přijetím systému jistot, ze kterých si vytvoří šablonu a podle ní pak rovná svět. Vytvoří kolem sebe takový krunýř, jako když je dlouho sucho a půda se speče v tvrdý škraloup. Když zaprší, voda steče po povrchu bez užitku, nevzejde semeno špatné, ale ani dobré, ani koukol, ani pšenice.

V hloubi sebe sama schováváme poznání o sobě, vzpomínky, představy, za které se stydíme, na které bychom raději zapomněli a skryli někde hluboko. Nikam však neutečeme. Lepší je všechno vyorat, přijmout sebe sama takového jaký jsem, i s tím nepovedeným, a takto svěřit Bohu. Však taky na začátku Čertovy brázdy je pluh a Křížová cesta.

Takže orat jen na vlastní zahrádce. On totiž celý ten příběh svatého Prokopa by

mohl být uzavřen v padesátých letech minulého století, když si čert zapráhl lidi a s mezemi rozoral i symbol svého pokoření - Čertovu brázdu. To by však byl divný konec. Ne vše bylo rozoráno a v tom boji s ďáblem pokračuje každý z nás tam, kde to má hlavně smysl: Sám v sobě.

J.V.

Nová iniciativa pro rok 2010

V úvodním slově otce Jacka ve vánočním Rožni zazněla tato slova: *"Bohu v tyto dny děkujeme za dar Ježíše, který se narodil také pro nás tady žijící. Anděl nese tuto radost do Tvé rodiny, do Tebe - nemocného a trpícího, do Tvé samoty a problémů. Jen uvěř Andělovi, poslouchej Ho! Radost sama "neskočí" do Tvého života. I já bych měl hledat děťátko. Kdo hledá, ten najde. Kdo nehledá, ten je smutný a umí se jen bát a nadávat..."*

Snad tato slova, ale i touha být potřebná, mě oslovila, abych přijala pozvání a účastnila se 1. ledna o Slavnosti Matky Boží, Panny Marie, prvního setkání pro vdovy a vdovce na faře. Byl to nový počín, nová iniciativa otce Jacka ve spolupráci s Helenkou Kosmákovou do nového roku 2010 a také výzva pro všechny vdovy a vdovce. Věřím, že i když se nás na poprvé sešlo pouze 10 vdov a 1 vdovec, nepadne toto semínko na skálu, ale ujme se v úrodné půdě. Vzorem nám jistě bude také "vdova" Panna Maria - uchovávala Boží slova ve svém srdci, provázela svého Syna Ježíše Krista a po jeho smrti a slavném Vzkříšení setrvala ve společenství apoštolů a žen na modlitbách.

Mě samotné usnadnil tuto cestu odchod manželza na věčnost. Myšlenka, že se manželova duše raduje v Boží blízkosti, přináší radost, vděčnost a proto ještě větší touhu být potřebná. Potřebná nejen fyzicky, ale hlavně modlitbami.

Někoho možná, jako mne, osloví iniciativa větší úcty k Božímu milosrdenství. Někdo už je možná zapsán do "Knihy milosrdenství" (tento projekt byl zahájen na svátek

Božího milosrdenství v roce 2009 ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě pod záštitou otců pallotínů).

Dovolte mi, abych ocitovala slova z jejich dopisu, který mi přišel o Vánocích: *"Před námi je další rok. Nevíme, co přinese, ale jdeme mu vstříc s pohledem upřeným na obraz Božího milosrdenství a důvěrou v otcovskou Boží lásku. Především jdeme do nového roku s radostnou zprávou z Betléma, že Pán přišel mezi nás, do našeho světa nejistot, strachu a problémů a že zůstává s námi ve všem, co život přinese. Také proto dovolte, abychom Vám popřáli požehnané vánoce, kde požehnané znamená hojně v setkávání s Kristem. Pastýři šli za hlasem a hudbou andělů a našli Krista. Potom, když se vrátili na pole, do svého života a problémů, měli v sobě sílu ze zkušenosti setkání s Pánem, který se ve svém "bezměrném milosrdenství" narodil jako bezbranné dítě, jedině a jednoduše z lásky k nám. Toto je obrovská zkušenost do života a do nového roku. Ta ať se stane zkušeností nás všech!"*

Otcové plánují vydat brožuru o Božím milosrdenství, která by byla jakýmsi průvodcem v této tématice, a publikovat rozjímání k pobožnosti "Cesty Světla", které na jejich prosbu napsali někteří biskupové a laici. O realizaci jednotlivých projektů nás budou během roku 2010 informovat.

Tak, jako naše první setkání vdov a vdovců na faře dne 1.1. 2010 je možná začátkem něčeho nového v naší farnosti, tak je i iniciativa otců pallotínů stále ještě v plenkách.

Napadla mě myšlenka a mluvím proto sama za sebe, ale prosím i vás bratři a sestry z naší farnosti: Zkusme podpořit námahu otců a pomozme rozšířit úctu k Božímu milosrdenství finanční sbírkou i my! Moc to potřebují!

My, farníci, se pak pod záštitou otce Jacka s naší farností do jednotlivých projektů šíření úcty k Božímu milosrdenství určitě společně zapojíme.

Proto slovy z breviáře prosím: "Králi a Bože náš, svým příchodem jsi nám prokázal velikou milost. Dej, ať tě za to oslavujeme

po všechny své dny vírou i svým životem. Tys měl domov mezi námi na zemi, dej, ať my máme domov u tebe v nebi."

J. Suchánková

Bílý ubrus nestačí

V červnu minulého roku jsme při jednodenní farní pouti navštívili také poutní kostel svatého Jana Nepomuckého na Zelené Hoře ve Žďáru nad Sázavou. Všichni jsme byli natěšeni na skvostnou architekturu. Skutečnost, že máme platit za vstup do kostela, jsme strávili s větším či menším bolením žaludku. Také další naše dojmy z návštěvy tohoto slavného poutního místa byly smíšené. Zatímco paní průvodkyně mluvila o slavné historii i současnosti místa, dívali jsme se na oltář bez květin, bez bílého plátna, pod vrstvou prachu z nestálých oprav chrámu. Tady nebyl s úctou ozdobený oltář středem chrámu, tady to byl temný kout s nezfetelným obrazem a jedna z položek na seznamu restaurátorských prací. Tady jsme si mnozí uvědomili, že do kostela nepřicházíme jen proto, abychom obdivovali tamní architekturu a výzdobu, ale abychom se klaněli Bohu živému, přítomnému ve svatostánku. A s vděčností jsme pomysleli na ty, kteří se starají o čistotu, výzdobu a důstojné prostředí našeho kostela. Ale samo o sobě to nestačí.

Byli jste někdy na pravém arabském sůku? Nebo na tureckém bazaru? Pokud jste tak daleko ještě necestovali, možná vám pro vykreslení atmosféry postačí zdržet se chvíli po mši svaté, zejména po nedělní desáté, v našem kostele. Asi už víte, kam mířím: Prostor, který byl ještě před několika málo minutami posvěcen dějem mše svaté, se nyní proměnil v místo, kde si vyřizujeme svoje záležitosti, hlasitě se bavíme jeden přes druhého, děti pobíhají a dospělí se procházejí bez projevu úcty k Nejsvětějšímu, který je tu stále přítomen ve svatostánku.

Snad je to jen naše pohodlnost a nenápaditost. Je to však také projev neúcty ke Kristu přítomnému ve svatostánku. A docela jistě rušíme ty, kteří by rádi využili

vzácné chvíle ticha k soukromé modlitbě. Svým chováním dáváme příklad dětem našim i sousedovým. Také si nás všimnou lidé, kteří nejsou pravidelnými návštěvníky bohoslužeb, ale přišli do našeho kostela nechat pokřtít svoje dítě.

Jak by se v našem kostele, v naší farnosti líbilo Pánu Ježíši? Kdyby si od Genezaretského jezera odskočil k nám do Řečkovic, umím si celkem představit, že by nám řekl něco podobného, jako zaznamenal svatý Jan v evangeliu, kapitola 2, verš 16.

Markéta Šmerdová za farní radu

Gustovo okénko

Inzerát

Hledám zájemce na pozici regionálního vedoucího tříkrálové skupinky v Medlánkách.

Zn: Nestíhám, přihlaste se, děkuji A. Dobeš

Charita nabízí nadstandardní podmínky: 11,5 měsíce neplacené dovolené, sníh, mráz a Slunce v duši. Mzda a osobní ohodnocení se řeší až na věčnosti ☺.

Redakční koutek

Děkujeme všem, kdo se podíleli na obsahu tohoto čísla.

Upozorňujeme na nové kolekce fotografií z plesu a hor na farním „fotkovišti“!!!

<http://svatyvavrinec.rajce.idnes.cz/>

Rožeň najdete také na internetových stránkách naší farnosti na adrese:

<http://farnost.katolik.cz/reckovice/rozen.htm>

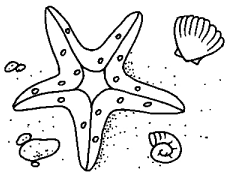
Vaše redakce

Hvězdice

Zuřila strašná bouře. Ledové ostří větru se zařezávalo do vodní hladiny a zvedalo ji do obrovských vln bijících do pobřeží jako beranidla, které při návratu rozrývaly a obracely mořské dno jako obří pluhy. Vodní proud strhával malá zvířátka, která žila při dně, koryše a plže, a vyhazoval je desítky metrů na břeh.

Bouře skončila stejně rychle, jako začala. Hladina moře se zklidnila a ustoupila o několik metrů. Pobřeží zůstalo pokryté blátem, ve kterém se zmítaly a umíraly tisícovky hvězdic. Bylo jich tolik, že pláž jimi zrůžověla.

Ten zvláštní jev vzbudil zvědavost mnoha lidí. Přijeli i televizní štáby, aby o podivném úkazu natočily reportáž.

Mořské hvězdice se téměř přestaly pohybovat. Pozvolna hynuly.

Mezi lidmi byl také jeden chlapec, který přišel s tatínkem.

Smutně se na hvězdice díval. Všichni je jen pozorovali a nikdo nic neudělal. Náhle se chlapec tatínkovi vytrhl z ruky, zul si boty a ponožky a rozběhl se na pláž. Sklonil se, nabral do ruček tři malé hvězdice a běžel je hodit do vody. Pak se vrátil a celou akci opakoval.

Z betonového chodníku na něj zvolal nějaký muž: „Co to děláš, chlapče?“

„Házím ty hvězdice zpátky. Jinak tu na břehu všechny pomřou,“ odpověděl chlapec v běhu.

„Ale vždyť jsou jich tu tisíce! Stejně je všechny nestačíš zachránit,“ zavolal na něj muž. „A stejně je to i všude kolem, na tom nic nezměníš!“

Chlapec se usmál. Vzal do ruky další hvězdicu a hodil ji do vody se slovy: „Ale pro tuhle jsem to změnil!“

Ten muž chvíli mlčel, pak se sehnul, zul se a slezl dolů na břeh. Začal sbírat hvězdice a házel je zpátky do vody. Za chvíli se k nim přidala dvě děvčata a už byli čtyři.

Po chvíli bylo na pláži padesát lidí, pak sto, dvě stě, tisíc. A nakonec byly zachráněny všechny hvězdice.

Aby se změnil svět, stačilo by, kdyby se někdo, třeba maličký, odvážil začít.

podle B. Ferrera

Úkon lásky

Sv. Jan Maria Vianney

Miluji Tě, můj Bože,
a toužím Tě milovat

až do posledního dechu svého života.

Miluji Tě, Bože nekonečně vlídný.
raději chci zemřít láskou k Tobě
než žít jen okamžik bez lásky k Tobě.

Miluji Tě, Pane,
a prosím Tě o jedinou milost,
abych Tě směl milovat věčně.

Miluji Tě, můj Bože,
toužím po nebi,
jen mít to štěstí
milovat Tě dokonale.

Můj Bože,
když nemůže můj jazyk
nepřetržitě říkat „Miluji Tě“,
chci, aby Ti to opakovalo moje srdce
při každém mém tepu.

Miluji Tě, můj božský Spasiteli,
protože jsi byl pro mě ukřižován
a držíš mě zde dole ukřižovaného
spolu s Tebou.

Můj Bože,
uděl mi milost zemřít láskou k Tobě
a s vědomím, že Tě miluji.

Stránka pro děti

Milé děti!

Popeleční středou vstupujeme do doby postní. Je to taková zvláštní doba, je to doba, kdy se máme ztišit a zamyslet se každý nad sebou a nad svým životem.

Máme se každý z nás trochu zastavit a přemýšlet o tom, co můžeme udělat pro ty druhé, pro rodinu, pro kamarády, pro své bližní, pro celý svět... Měli bychom si více všimát všeho okolo sebe, více si všimát, čím bychom mohli pomoci, udělat radost, prospět...

„Pro koho pracuješ, pro jakého pána?“ ptal se kdysi jeden sedlák sv. Dominika.

„Pro Pána Boha, který odmění i pohár vody, jenž podáváme z lásky k němu,“ odpověděl sv. Dominik.

A tak i my, děti, chtějme pracovat pro dobrého Pána Boha a právě teď, v postní době, začněme.

Krásně prožitou dobu postní, pevnou vůli a sílu při plnění postních úkolů přeje

Lidka

Utrpení Ježíše Krista - doplňovačka

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- 1 - Jméno čarodějnice v Malé mořské víle
- 2 - Nástroj umučení P. Ježíše
- 3 - Vodní tok
- 4 - Dívčí jméno
- 5 - Obojživelník
- 6 - Velké město na severní Moravě
- 7 - Jméno brněnského biskupa
- 8 - Kdo chodí s Mikulášem
- 9 - Co mají všichni lidé před očima
- 10 - Dovede (pozpátku)

Až do konce března můžeš tajenku napsat na lístek papíru, připsat své jméno a příjmení a lístek vhodit do schránky u dětské nástěnky pod kůrem. Na první dětské mši svaté v době velikonoční budou vylosováni tři úspěšní řešitelé, kteří dostanou pěkný dárek. Tak rychle, tužku do ruky a s chutí do luštění!

Pořad bohoslužeb do konce března

17.2.	St	Popeleční středa	7.00	Za rodinu Prusenovských a Janinu a Konstantina Ostřeněvských
			18.00	Za † Jiřího Pavelku a živou rodinu a živou a † rodinu Chrástkovu
18.2.	Čt		7.00	Za † Marii Zbrovskou a její rodiče
19.2.	Pá		18.00	Za † P. Josefa Hlaváče a P. Petra Frantu
20.2.	So		7.00	Na úmysl dárců
21.2.	Ne	1. postní	7.15	Za † Eduarda Tesaře a živou a † rodinu Tesařovu a Trbolovu
			8.30	Za živou a † rodinu Svobodovu, Vejmolovu a Vojtovu
			10.00	Za farní společenství
22.2.	Po		18.00	Za † Marii Plachou a † Stanislava Plachého
24.2.	St		18.00	Za † dceru Danku, † manželku Věrku a živou rodinu
25.2.	Čt		7.00	Za dar zdraví a lásky v rodině
26.2.	Pá		18.00	Za † manžele Morbacherovy
27.2.	So		7.00	Za zemřelé
28.2.	Ne	2. postní	7.15	Za uzdravení vnuka, snachy a babičky
			8.30	Za farní společenství
			10.00	Za † Olgu Prchlikovou
1.3.	Po		18.00	Za † rodiče a prarodiče, † manžela a švagra a zdraví živé rodiny
3.3.	St		18.00	Za živou a † rodinu Plíškovu a Daňkovu
4.3.	Čt		7.00	Za nová kněžská a řeholní povolání z naší farnosti
5.3.	Pá		18.00	Za † rodiče, prarodiče a živé a † rodiny z obou stran
6.3.	So		7.00	Za rodinu Janovskou a Bartoňkovu
7.3.	Ne	3. postní	7.15	Za farní společenství
			8.30	Za živou a † rodinu Votavovu, Lamplotovu a Staňkovu
			10.00	Za † rodiče a živou rodinu
8.3.	Po		18.00	Za † a živou rodinu Kolaříkovu a Hammerovu
10.3.	St		18.00	Za vnuky a živé a † rodiny
11.3.	Čt		7.00	Za živou a † rodinu
12.3.	Pá		18.00	Za skauty
13.3.	So		7.00	Na úmysly dárců
14.3.	Ne	4. postní	7.15	Za † Josefa Kazdu, sestru Drahomíru a † rodiče
			8.30	Za farní společenství
			10.00	Za živou a † rodinu Matalovu a Kadlecovu
15.3.	Po		18.00	Za nemocné
17.3.	St		18.00	Za † Marii Plachou
18.3.	Čt		7.00	Za živou a † rodinu z obou stran
19.3.	Pá	Slavnost sv. Josefa	18.00	Za † rodiče Bartlovy a živou rodinu
20.3.	So		7.00	
21.3.	Ne	5. postní	7.15	Za † manžela a rodiče Sikulovy
			8.30	Za † tchána a dvojce zemřelé prarodiče
			10.00	Za farní společenství
22.3.	Po		18.00	Za † rodinu Pavlíkovu a Ambrožovu
24.3.	St		18.00	Za † rodiče a dceru
25.3.	Čt	Slavnost Zvěstování Páně	7.00	Za 90 let života a poděkování za zdraví rodiny Andrlíkovy
			18.00	Za nenarozené děti
26.3.	Pá		18.00	Za † Bohuslava Navrátila a jeho rodiče a prarodiče
27.3.	So		7.00	Za zemřelé
28.3.	Ne	Květná neděle	7.15	Za farní společenství
			8.30	Za † Marii a Josefa Hrozkovy, jejich rodiče a živou rodinu
			10.00	Za Emila Staňka a rodiče Němcovy
29.3.	Po		18.00	Za uzdravení Pepíka
31.3.	St		18.00	Za Boží požehnání a dary Ducha svatého

Příspěvky do velikonočního čísla Rožně zasílejte do 25. 3. 2010 !!!